

THESES
EX
UNIVERSA THEOLOGIA, *Ar. iun. 4153.*

QUAS
IN CAESAREO-REGIA
ANTIQUISSIMA, AC CELEBERRIMA
SCIENTIARUM
UNIVERSITATE VINDOBONENSI

PRO
CONSEQUENDO
DOCTORIS IN SS. THEOLOGIA
GRADU ACADEMICO

PUBLICAE DEFENDENDAS SUSCEPIT

Joannes Bapt. Mikó,

E CAESAREO-REGIO SUBLIMIORIS PRESBYTERORUM EDUCATIONIS AD S. AUGUSTINUM INSTITUTO, DIOECESIS CASSOVIENSIS PRESBYTER.

DIE XXV. MENSIS JULII ANNO MDCCCXXXIII.

VINDOBONAE,
TYPIS CAROLI GEROLD.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1917

UNIVERSITY OF CHICAGO

1917

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

1917

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

UNIVERSITY OF CHICAGO

AMPLISSIMIS HONORIBUS
ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI

DOMINI DOMINI

E M E R I C I
PALUGYAY,

DE EADEM ET IN BODAFALVA
MISERATIONE DIVINA

EPISCOPI CASSOVIENSIS,

SAC. CAES. ET REG. APOST. MAJESTATIS CON-
SILIARII, PRAESULIS,
AC PATRONI GRATIOSISSIMI.

IN

PERENNEM FILIALIS PIETATIS TESSERAM

NEC NON

CANDIDISSIMUM GRATI ANIMI PIGNUS

SUMMA CUM VENERATIONE

D. D. D.

EX HISTORIA ECCLESIASTICA.

1.

Persecutiones primis Ecclesiae Christianae seculis saevientes, saluberrimos pro eadem effectus habuere.

2.

Constantinum M. non Romae a Silvestro I, sed Nicomediae circa finem vitae baptisatum tenemus.

3.

Hierotheum monachum graecum, a Gyula Principe Transilvaniae Constantinopoli secum in patriam adductum, limites provinciae ejus egressum esse, et in conversione Hungarorum partem habuisse, ostendi nequit.

4.

Insignia S. Stephani Iⁱ Regis Hungariae in Ecclesiam Christi studia, honorificum »*Apostolici*« titulum, et jus anteferendae crucis duplicatae sibi, suisque successoribus meruere.

5.

Factum Nectarii Patriarchae Constantino-
politani, publicum poenitentiarium abrogantis,
minime patrocinator iis, qui peccatorum Con-
fessionem volunt esse institutionis humanae.

6.

Propagationi religionis christianae in China,
et Malabaria, multum obfuerunt lites de ritibus
earundem gentium agitatae.

EX JURE CANONICO.

1.

Fontibus juris ecclesiastici novissimi merito
adnumerantur: Concordata nationum cum Sede
Apostolica inita.

2.

Summa Ecclesiae potestas, universo Epis-
coporum collegio, salvo tamen Episcopi Romani
Primatus jure radicaliter inhaeret.

3.

Jus convocandi Concilia generalia » *in re-
gula* « competit Primati universae Ecclesiae.

4.

Jus praesentandi ad beneficia, essentialibus
Patronatus juribus adnumerari nequit.

5.

Sponsalia, et matrimonia Catholicorum utriusque ritus; uti et graecorum non unitorum, in Regno Hungariae, jurisdictioni concernentis fori ecclesiastici subjecta sunt.

6.

Defectus Banni ecclesiastici plenarius, jure Austriaco dirimens impedimentum matrimonii constituit.

EX ARCHAEOLOGIA BIBLICA.

1.

Antiquos Hebraeos notitiam de immortalitate animae, vitaeque futurae, ex conversatione cum philosophis Gentilium hausisse, ostendi nequit.

2.

Universa V. Foed. oeconomia, tanquam propedeutica ad futuram religionem universalem, omnino Deo digna fuit.

3.

Ad conservandum inter Hebraeos veri Dei cultum, sejunctio eorum a ceteris gentibus, efficacax erat medium.

4.

Morbis tantum laborasse, quos Scriptura S. a daemonibus obsessos fuisse refert, ex more loquendi nonnisi vitiosa argumentatione concludi potest.

5.

Crucifixio romana, crudelissimum unaque ignominiosissimum supplicium fuit.

EX HERMENEUTICA BIBLICA.

1.

In quovis Scripturae S. loco, sensus literalis unicus tantum est possibilis.

2.

Etymologiae, et analogiae linguae subsidiarius nonnisi competit usus.

3.

Non leve subsidium in inveniendō sensu Scripturae S. genuino occasio quoque sermonis subministrat.

4.

Decreto Conc. Trid. Sess. IV, quo vulgata pro authentica declaratur, minime prohibetur interpreti catholico ad idioma librorum s. s. originale recurrere.

5.

Supremum tamen interpretationis suae limitem, in auctoritate Ecclesiae catholicae, et unanimi SS. Patrum consensu suspicere debet.

6.

Antilogiae in Bibliis occurrentes, sunt tantum ad speciem tales.

EX INTRODUCTIONE IN LIBROS SS. V. FOED.

1.

Corruptio librorum ss. V. F. cum continuo eorum usu, et historia Hebraeorum conciliari nequit.

2.

Auctoritas horum librorum Divina, testimonio Jesu, et Apostolorum potissimum nititur.

3.

Defectus linguae Hebraicae utpote emortuae, subsidiis dialectorum cognatarum, tam quoad illustrationem, quam confirmationem compensatur.

4.

Moses in rebus, ante sua quoque tempora gestis, fide dignus est.

5.

Argumentum libri Tobiae, veram esse historiam gravibus evincitur argumentis.

6.

In vaticinio Jacobi Gen. 49, v. 10, per vocem *שילה*, quaecunque demum interpretatio ejus assumatur, nonnisi Messias intelligi potest.

EX INTRODUCTIONE IN LIBROS SS. N. FOED.

1.

Priores tres Evangelistae conspiracy argui nequeunt: quod in pluribus quoad verba quoque consentiant.

2.

Evangelium Matthaei hebraice fuisse scriptum, non obstante novissima Dr^{is} *Sieffert* de originali ejusdem Graeco sententia, defendimus.

3.

Omni verisimilitudine destituitur sententia illorum, qui contendunt: Codicem Venetum esse *αυτογραφον* Marci.

4.

Joannes in conscribendo suo evangelio scopum habuit polemicum.

5.

Ejusdem Caput 21 authenticum est.

6.

Lectiones variantes in textu occurrentes, integritatem ejus minime tollunt.

EX THEOLOGIA DOGMATICA.

1.

Indigentiis naturae humanae tam relativis, quam absolutis nonnisi Revelatio satisfacere potest.

2.

Sanctitas, qualem Christus Ecclesiae suae in hac terra inesse voluit, non excludit homines improbos, et peccatores.

3.

Consensus Patrum unanimis, certum est, et infallibile argumentum Divinarum Traditionum.

4.

Gratia, qua homo justificatur, ea non est; quae natura sua amitti non possit.

5.

Ad valorem Sacramentorum nec fides, et

probitas ministri, nec illa suscipientis requiritur; sed sufficit intentio: in illo quidem faciendi, quod facit Ecclesia, in hoc vero suscipiendi, quod dat Ecclesia.

6.

Poenae damnatorum etsi inaequales, aeternum tamen duraturae sunt.

EX ETHICA CHRISTIANA.

1.

Scientifica Ethicae Christianae cognitio, clericis non modo utilis, sed et necessaria est.

2.

Supremum moralitatis principium, ad systematicam disciplinae moralis pertractationem necessarium esse contra D^{rem} Döderlein adstruimus.

3.

Peccatum philosophicum est purum Scholasticorum commentum.

4.

Nullum mendacium, ac proin nec illud, quod necessitatis dicitur, a culpa unquam excusari potest.

5.

Duellum quoque semper illicitum est.

6.

Cultus Sanctorum, et reliquiarum, merito positivis virtutis christianae subsidiis accensetur.

Aus der Pastoral-Theologie.

1.

Es ist Pflicht des katholischen Religionslehrers, sich nach dem kirchlichen Lehrbegriffe zu richten.

2.

Die homiletische Lehrart eignet sich durch Alter und Zweckmäßigkeit besonders für den populären Religionsunterricht.

3.

Der Seelsorger darf sich dem geselligen Umgange seiner Gemeinde nicht gänzlich entziehen.

4.

Selbst die augenscheinlichste Gefahr der Ansteckung soll den Seelsorger nicht abhalten, den Kranken die heiligen Sakramente zu spenden.

5.

Wenn die sakramentalische Bußanstalt ihrem hohen Zwecke entsprechen soll, so dürfen nur jene, die wahrhaft bußfertige Gesinnungen äußern, von dem Beichtvater losgesprochen werden.

6.

Die Beichtverschwiegenheit ist eine absolute Pflicht.

57

THE [illegible] OF THE [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

THE [illegible] OF THE [illegible]